

PITAJTE - ODGOVARAMO

Na prijedlog mnogih čitalaca sv. Cecilije uredništvo od ovog broja uvodi stalnu rubriku »pitanja i odgovori«. Na sva pitanja koja smo primili ne možemo odgovoriti u ovom broju, ali ćemo nastojati da odgovori budu tiskani u slijedećem broju sv. Cecilije. Zborovođe-dirigenti, orguljaši, crkveni glazbeni svećenici, pjevači... šaljte nam pitanja iz bilo kojeg područja glazbe koja Vas zanimaju, naročito iz područja crkvene glazbe, a uredništvo uz suradnju stručnjaka, odgovorit će Vam na postavljena pitanja po mogućnosti već u slijedećem broju ovog časopisa.

Nadamo se da će to doprinijeti boljem razumijevanju glazbene umjetnosti, a posebno potpunijem poznavanju i konstruktivnijoj primjeni pozitivnih zakona, propisa i uputa o crkvenoj glazbi.

1. PITANJE: Orguljašica sam u većem selu. Čula sam da postoje novi propisi o crkvenoj glazbi, a o nekima mi je govorio i naš g. župnik. Molim Vas javite mi gdje su tiskani ti propisi crkvene glazbe. Osim toga, molim, da mi odgovorite kada se pjeva »pričesna pjesma«: za vrijeme pričesti svećenika ili za vrijeme pričesti vjernika?

ODGOVOR: Neki novi propisi crkve glazbe zajedno s tumačenjem tiskani su u zadnjim brojevima »Sv. Cecilije«: U br. 1 — 1969. tiskane su neke točke iz »Saborske odredbe o sv. glazbi«, u br. 2, 3 i 4 — 1969. tiskana je »Uputa o glazbi u sv. bogoslužju«, a u br. 1 — 1970. članak Ma A. Milanovića »Pjevanje prema novom Redu Mise«. I u ostalim do sada izašlim brojevima obnovljene »Sv. Cecilije« naći ćete po koji članak koji pobliže tumači zakone crkvene glazbe. Za sva pitanja iz područja crkvene glazbe, koja Vas zanimaju, pišite Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu, Kaptol 29/II, pa ćemo Vam odgovoriti ili direktno putem pisma ili u slijedećem broju »Sv. Cecilije«.

Na pitanje »Kada se pjeva pričesna pjesma?« odgovaramo: U obnovljenom obredu Mise od 6. travnja 1969. piše u t. 56i: »Dok misnik i vjernici primaju Svetotajstvo, pjeva se pričesna pjesma... Pjevanje počne kad se pričesti misnik i traje dok Kristovo tijelo prime vjernici i dok se čini prikladnim... Ako se ne pjeva u Misalu predloženi pripjev,

glasno ga čitaju vjernici ili neki od njih, ili čitač, inače sam misnik iza svoje pričesti i to prije nego počne pričesćivati vjernike.« Prema tome »pričesnu pjesmu« najbolje je započeti dok se misnik pričesćuje, ili pri kraju njegovog pričesćivanja, ali sva kako prije nego počne pričesćivati vjernike. On, naime, ukoliko se ne pjeva liturgijski tekst pričesne pjesme, nego koja druga prikladna popijevka, mora pročitati pričesnu pjesmu »iza svoje pričesti i to prije nego počne pričesćivati vjernike«. Ukoliko ste se dogovorili s misnikom da ćete svakako pjevati liturgijski tekst pričesne pjesme, možete je započeti i za vrijeme pričesćivanja vjernika.

(Gornje citate vidi u: »Služba Božja« br. 4—5 1969).

2. PITANJE: »Ako postoje »mise mladih« u drugim državama, pogotovo u Italiji, pa i u nekim našim mjestima, zašto se ne bi dala dozvola da se »mise mladih« smiju i mogu uvesti gdje god se hoće? Ako nisu oni izvan naše domovine postali »otpadnici«, valjda nećemo ni mi. (Katehista).

ODGOVOR: Preporučamo Vam, da pročitate službene smjernice Predsjedništva Biskupske konferencije Italije koje su tiskane u »Sv. Ceciliji« br. 2 — 1970. str. 50 pod naslovom: »Biskupske konferencije Italije i mi sa mladih«.

Ovdje ponovo donosimo samo nekoliko citata iz tog dokumenta koji će Vam pomoći da zauzmete pravilniji stav prema ovom pastoralnom problemu, posebno prema glazbi u »misama mladih«. Nadamo se, kad budete proučili i shvatili gore navedeni dokument, da nećete ni Vi, kako ste sami rekli, postati »otpadnici«, tim više što ste katehista koja poučava mlade o suvremenim normama liturgije tako »d se osjećaju kao crkvena zajednica molitve i apostolata i da dosljedno izraze ovaj osjećaj zajedništva u slavljenju koje mora biti i vjerno propisanim normama i uistinu prilagođeno njihovoj dobi i njihovoj psihologiji.«

»Mise za mlade su odlična inicijativa koje srdačno preporučamo gdje god su one bez polemičkog duha, s obzirom na druge mise, i u kojima nema onih novosti koje unakazuju slavljenje mise, oslobađati tekst, obred, glazbu ili pjesme te nagovor svih važećih normi a sa željom da se misa prilagodi modernom mentalitetu.« (Pavao VI. 7. II 1970).

»Zajednica, koja je liturgijski dobro odgojena, uvijek će radije pjevati misu nego pjevati za vrijeme mise.«

»Glazba neka se ne gubi u uzbuđenom ritmu i bučnom snobizmu. Pjevanje mora promicati molitvu, a ne da je ometa.«

»...često izgleda kao da se specifičnost »mise za mlade« sastoji u upotrebi ovog ili onog instrumenta.«

»Instrumenti, koji su po općem sudu i općoj praksi isključiva svojina profane glazbe, neka se potpuno udalje iz svakog liturgijskog čina.« (Uputa o glazbi u sv. bogoslužju od 5. III 1967. t. 63.)

I na kraju samo još jedan savjet Vama kao katehistici: Unapređujte liturgijski odgoj mladih i interes za liturgiju ako treba i posebnim »misama za mlade« jer ćete time unaprijediti i liturgijski život cijele zajednice, ali poštujući pozitivne norme Crkve o liturgiji, bez uvođenja ekscentričnih, bučnih »beat misa« ili »ye-ye misa« ili primitivnih gitaraških spontano stvorenih misa, pa makar one nosile naslov i »Zetelačke« i »Kristoforske«.

3. PITANJE: »Zašto se u »Sv. Ceciliji« tiskaju samo komplicirane skladbe? Zašto nam ne date jednostavne pučke ili dvoglasne skladbe? Možda je i to razlog da mnogi svećenici nisu pretplaćeni na časopis. (s. orguljašica).

ODGOVOR: Svaku dobronamjernu primjedbu i sugestiju rado primamo i koliko možemo usvajamo i provodimo u djelo. U glazbenom prilogu »Sv. Cecilije« ne tiskamo samo »komplicirane« skladbe. Nastojimo da bude zastupana i orguljska glazba, a također i pučke jednoglasne popijevke, kao i zborne dvoglasne, troglasne i četveroglasne. O tome se možete uvjeriti uvidom u glazbeni prilog od nekoliko zadnjih brojeva »Sv. Cecilije«. Poželjno bi bilo kad biste nam napisali koje pučke ili dvoglasne zborne skladbe bi Vam bile najpotrebnije.

Što se tiče premalog broja pretplaćenih svećenika na »Sv. Ceciliju«, možemo samo konstatirati da je to žalosno jer je ovo naš jedini časopis za duhovnu glazbu na kojega trebali biti pretplaćeni ne samo svi svećenici, posebno župnici, nego i dirigenti pjevačkih zborova, orguljaši, pa i pjevači crkvenih zborova.

Duro TOMASIĆ